

om offentliggørelse af dispositionsplanforslag og om, at kommunalbestyrelsen skal forestå en oplysningsvirksomhed med det formål at fremkalde en offentlig debat om dispositionsplanlægningen. I lovforslaget opstilles ikke eksakte krav til offentliggørelsesformen m. v., og det må antages, at de fleste kommuner også uden lovgivning herom ville udvide deres indsats med hensyn til at inddrage offentligheden i planlægnings spørgsmål. Det er derfor særdeles vanskeligt at bedømme størrelsesordenen af den stigning i udgifterne til offentlighedens medvirken, som er en følge af lovforslaget.

På et specielt punkt blev det oprindelige lovforslag af kommunerne bedømt som meget belastende. Kommunerne var samstemmende af den opfattelse, at et obligatorisk krav om udarbejdelse af *alternative skitser* til en dispositionsplan ville være meget omkostningskrævende. I nærværende lovforslag er dette krav opgivet, således at det nu blot bestemmes, at kommunerne skal udarbejde og offentliggøre en kortfattet redegørelse om hovedspørgsmål og planlægningsmuligheder i det forestående planlægningsarbejde. Denne opgave er langt mindre omfattende end tilvejebringelsen af alternative skitser, og der vil i øvrigt normalt kun være tale om en mindre udvidelse i forhold til sædvanlig praksis i de fleste kommuner.

Dispositionsplanlægning er en *løbende proces*, og lovforslaget forudsætter, at fornyede vurderinger af en plan kan resultere i beslutninger om, at planen skal korrigeres. Arbejdet hermed vil selvsagt være mindre omfattende end arbejdet med tilvejebringelsen af en ny samlet plan. Det kan imidlertid forventes, at kommunerne i løbet af en dispositionsplans „levetid“ skal foretage flere ændringer, og det kan ikke udelukkes, at det samlede justeringsarbejde i løbet af denne periode kan være af samme størrelsesorden som arbejdet med tilvejebringelsen af en ny dispositionsplan.

Sammenfattende må det antages, at kommunerne taget under ét må forvente en udgiftsstigning i forbindelse med dispositionsplanlægningen, men udgiftsstigningen kan ikke udelukkende henføres til lovforslaget.

2. Lokalplaner.

Lovforslagets gennemførelse vil for kommunernes mere detaljerede planlægning fremkalde ret væsentlige ændringer i forhold til nu. De mange forskellige plantyper m. v., der findes i dag, afløses af *kun én plantype*, lokalplanen. Når denne nye plantype er indarbejdet i kommunerne, må det utvivlsomt betyde en forenkling af tilvejebringelsesarbejdet, men

det er ikke muligt at opgøre besparelsen ved tilvejebringelsen af den enkelte plan.

Efter lovforslaget skal en lokalplan indeholde *oplysning om planens formål* og ledsages af en *redegørelse om planens forhold til anden planlægning for området samt om planens retsvirkninger*. Denne opgave er en udvidelse i forhold til de nugældende regler. Ved analysen i kommunerne kunne omfanget af denne merbelastning vanskeligt bedømmes, men det må antages, at den vil være relativt ringe. Under udarbejdelsen af en lokalplan må der nemlig under alle omstændigheder skabes klarhed over allerede udført planlægning for det pågældende område, ligesom det hidtil har været tilfældet ved udarbejdelsen af de planer m. v., som lokalplantypen afløser. Endvidere agter miljøministeriet til brug for kommunerne at udarbejde standardredegørelser for lokalplaners retsvirkninger, og det var ikke mindst kravet om sådanne redegørelser, der af nogle af de adspurgte kommuner blev bedømt som en yderst usikker merbelastning af den kommunale administration.

Efter lovforslaget skal ejere og lejere i ejendomme, der omfattes af planen, eller for hvem planen efter kommunalbestyrelsens skøn har væsentlig betydning, samt visse foreninger m. v. og visse myndigheder underrettes særskilt om forslaget til den pågældende plan. De fleste kommuner har bedømt denne *underretningspligt* som overordentlig belastende, medens andre kommuner har skønnet, at der måske endog vil opnås en mindre besparelse i forhold til det nuværende system, hvor ejere og panthavere skal have individuel underretning ved anbefalet brev om forslag til byplanvedtægter. Nærværende lovforslag afviger på en del punkter fra det oprindelige lovforslag, for så vidt angår underretning om lokalplanforslag. I bemærkningerne til § 23 er der indgående redegjort herfor og for de administrative og økonomiske lettelser, som de nu foreslåede regler medfører for kommunerne i forhold til det oprindelige lovforslags udformning. Det må herefter skønnes, at der nok vil blive tale om en merbelastning af den kommunale administration som følge af de omhandlede bestemmelser — især fordi lokalplantypen afløser plantyper som bygningsvedtægter og kommunale grundsalgssevitutter, der tilvejebringes uden individuelle underretninger til alle interesserede — men at merbelastningen efter nærværende lovforslag vil være langt mindre end efter det oprindelige lovforslag.

Kommunerne skal efter lovforslaget normalt ikke længere søge lokalplaner *godkendt* hos anden myndighed. Denne decentralisering vil antagelig betyde